

Vi feirer måltidet

Nattverdssalme (med ofring).

To prester og to hjelpere går bak i kirken til bordet (ved søylene) der brødet og vinen er. En med brød og en med vin, to på hver side.

Forberedelse, liturgen leser, samtidig med at brødet og vinen blir løftet opp.

L: Gud, vi bærer fram brød og vin. Av ditt eget gir vi deg tilbake. Til deg bærer vi frem oss selv, slik vi er. Ta imot oss og våre gaver i Jesu navn . Amen (fra liturgihefte vi får ved inng).

Alle reiser seg og synger Hellig, hellig... Mens vi synger, tar prestene og hjelperne brødet og vinen og danser to og to på hver side av brosteinen framover i kirken. En melodi og en tekst som jeg ikke har hørt før. Den er frisk og livlig i takten, de danser og smiler, noen i salen klapper og tramper takten. Jeg har aldri vært med på tidligere en slik litt lystig inngang til nattverden. Liturgien fortsetter. Etter at vi har bedt Fader Vår høyt i fellesskap, er det invitasjon til nattverdsmåltidet.

Alle: Miskunne deg over oss... (Vi går fram og tar imot mens vi synger. Man kan også tenne lys etter nattverden.)

Det danner seg to rekker, en på hver side av brosteinene. Det er allerede blitt en lang rekke på min side. Jeg går ned og tenker på at en her skulle dyppe brødet i vinen. Jeg er vant med en annen tradisjon med beger med vin. Jeg tenker ikke noe mer på det og synger sammen med de andre mens jeg følger køen framover. Ser at det er mange som stopper etter på og tenner lys. Så er det min tur. Presten holder fatet med brødet og sier ”dette er Jesu legeme” og jeg tar imot en bit brød. Jeg merker meg at hun ser alvorlig ut. Idet en brødbit treffer munnen, kommer jeg på at jeg skal dyppe den først i Jesu blod. Det detter ut av meg et unnskyld og jeg smiler litt forvirret og står foran en hjelper som sier ”Dette er Jesu blod. Jeg merker at jeg fortsatt smiler litt og dypper resten av brødbiten i Jesu blod. Jeg ser rett i et helt uttrykksløst ansikt, alvorlig, ikke en mine fortrekkes, øyne som ser rett fram, ikke noen respons på mitt smil. Et øyeblikk så kjenner meg enda mer dum, nesten litt avkledd. Jeg hadde ikke skjønt det, hvordan det skulle gjøres. Opplevde at mitt smil også ble ”feil”, siden det ikke var noen respons tilbake.

For meg ble kontrasten stor til den dansende frie inngangen til nattverdsmåltidet. Senere er det denne situasjonen jeg husker best fra messen.

Ellen Hunnstad

